

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 275/2007

z dnia 15 marca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1825/2000 określające szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 akapit czwarty i jego art. 19 lit. a) i b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Definicje grup, o których mowa w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, i kwestię ich jednorodności interpretowano w różny sposób. Należy więc sprecyzować w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1825/2000 ⁽²⁾, w jaki sposób ustanawiać te grupy.
- (2) W kwestii etykietowania mielonego mięsa wołowego mieszanego z mięsem innych gatunków zwierząt stawiano sobie wiele pytań. W tytule I części pierwszej załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽³⁾ przewiduje się szczegółowe zasady klasyfikacji produktów składających się z tego typu mieszanek. W tym kontekście odesłanie do wspomnianej nomenklatury za pomocą kodów CN, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, umożliwi niezbędne wyjaśnienie.
- (3) Ze względu na ograniczenia związane z jednorodnością grup wynikających ze stosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 podmioty gospodarcze wytwarzające mięso rozebrane i drobne mięso napotykały na trudności w ustanawianiu jednorodnych grup o odpowiedniej wielkości, aby zaspokoić oczekiwania swoich klientów. Trudności te jeszcze zwiększają się w przypadku zapotrzebo-

wania na duże ilości. Doświadczenie pokazuje, że ze względu na trudności i powstałe w związku z tym dodatkowe czynności dochodzi do licznych błędów, a identyfikowalność w przypadku tego typu produkcji jest często zagrożona.

- (4) Jeśli jest to możliwe, podmioty te z reguły coraz częściej wybierają bardzo rzadkich i dużych dostawców, aby uniknąć dodatkowych trudności wynikających z zarządzania kilkoma grupami o różnych charakterystykach. W dłuższej perspektywie czasowej może to stanowić ryzyko dla dalszego prowadzenia działalności przez niektóre małe i średnie rzeźnie lub zakłady rozbioru mięsa, które mogą być w ten sposób wyłączone z niektórych obiegów handlowych.
- (5) W rzeczywistości problemy, na które napotykały podmioty gospodarcze wytwarzające mięso rozebrane i drobne mięso, mają taki sam charakter jak problemy, na które napotykały podmioty gospodarcze wytwarzające mięso mielone. Przyjęcie w odniesieniu do drobnego mięsa środków podobnych do środków przewidzianych w odniesieniu do mięsa mielonego pozwoliłoby rozwiązać problemy, na które napotykały te podmioty. W przypadku drobnego mięsa doświadczenie pokazuje, że umożliwienie ponownego ustanowienia grup z mięs pochodzących od zwierząt poddanych ubojowi w trzech różnych rzeźniach i tusz rozebranych w trzech zakładach rozbioru mięsa, przy jednoczesnym zapewnieniu prawidłowej identyfikowalności, w wystarczającym stopniu rozwiązałoby większość występujących problemów.
- (6) Z doświadczenia wynika również, że w punktach sprzedaży konsumentowi końcowemu niepaczkowanego mięsa rozebranego podmioty gospodarcze często napotykały na trudności w stosowaniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 dotyczących etykietowania. W punktach tych mięso rozbiera się i sprzedaje z reguły ręcznie na prośbę klienta, utrudniając w ten sposób, a nawet uniemożliwiając, wcześniejsze ustanowienie jakiegokolwiek grupy zwierząt w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000. Bieżąca aktualizacja obowiązkowych informacji na etykietach wraz ze stałym uzupełnianiem wystaw w punktach sprzedaży wydaje się również bardzo trudna. W przypadku tego mięsa przyjęcie uproszczonych przepisów dotyczących etykietowania okazuje się zatem niezbędne. Przyjęcie w odniesieniu do tego mięsa przepisów podobnych do przepisów stosowanych obecnie w odniesieniu do mięsa mielonego rozwiązałoby większość problemów napotykaną przez te podmioty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 216 z 26.8.2000, str. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 129/2007 (Dz.U. L 56 z 23.2.2007, str. 1).

- (7) Należy równocześnie zapewnić, aby w punktach sprzedaży na prośbę konsumenta w każdej chwili udzielano ustnych informacji dotyczących ubojni i zakładów rozbioru tusz w przypadku wystawianego codziennie do sprzedaży niepaczkowanego mięsa rozebranego. Dzięki temu możliwa byłaby co najmniej taka identyfikowalność, jaką przewiduje się w przypadku mięsa mielonego.
- (8) Ponadto, utrzymując jednocześnie wymogi dotyczące identyfikowalności i rejestrowania informacji na temat mięsa wystawianego do sprzedaży w punktach sprzedaży konsumentowi końcowemu, należy umożliwić dokonanie rozbioru tego mięsa w różnych dniach.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1825/2000.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Wołowego i Cielęcego,
- d) »paczkowane mięso rozebrane« oznacza pojedynczą jednostkę towaru przeznaczoną jako taką do sprzedaży konsumentowi końcowemu oraz zakładom prowadzącym wyłącznie sprzedaż detaliczną, składającą się z mięsa rozebranego i opakowania, w które została zapakowana przed zaoferowaniem do sprzedaży, całkowicie lub częściowo osłoniętą tym opakowaniem w taki sposób, że zawartość nie może ulec zmianie bez otwarcenia lub zmiany opakowania;
- e) »niepaczkowane mięso rozebrane« oznacza niepaczkowane mięso rozebrane wystawione w punkcie sprzedaży do sprzedaży konsumentowi końcowemu oraz niepaczkowane kawałki mięsa wystawione w punkcie sprzedaży do sprzedaży konsumentowi końcowemu, które zostaną pokrojone na prośbę konsumenta końcowego;
- f) »partia« oznacza mięso z kośćmi lub bez kości, np. tusze, ćwierci tusz lub kawałki mięsa bez kości rozebrane, zmielone lub zapakowane razem i praktycznie w takich samych warunkach;
- g) »sprzedaż detaliczna« oznacza postępowanie z mięsem i/lub jego przetwarzanie oraz przechowywanie w punktach sprzedaży lub dostaw dla konsumenta końcowego; definicja ta obejmuje działalność cateringu, stołówki zakładowe, zbiorowe żywienia, restauracje i inne zbliżone rodzaje działalności związane z żywieniem, sklepy, centra dystrybucji obsługujące supermarkety i hurtownie;
- h) »konsument końcowy« oznacza końcowego konsumenta mięsa rozebranego, który nie wykorzystuje tego mięsa do celów działań i działalności przedsiębiorstwa sektora spożywczego.»;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1825/2000 wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) »mięso mielone« oznacza mięso, które zostało posiekane na kawałki lub przepuszczone przez spiralno-śrubową maszynę mielącą, objęte jednym z kodów CN, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, i zawierające mniej niż 1 % soli;
- b) »mięso drobne« oznacza małe kawałki mięsa uznane za nadające się do spożycia przez ludzi, które powstają wyłącznie w wyniku wykrawania i które otrzymuje się przy odkostnianiu tusz i/lub rozbiorze mięsa;
- c) »mięso rozebrane« oznacza mięso rozebrane na małe kostki, plastry lub inne pojedyncze porcje, które nie wymagają dalszego rozbioru przez podmiot gospodarczy przed nabyciem ich przez konsumenta końcowego i mogą być przez niego bezpośrednio wykorzystane. Definicja nie obejmuje mięsa mielonego i mięsa drobnego;

2) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wielkość i skład grupy

1. Wielkość grupy, o której mowa w art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, ustala się:

- a) podczas rozbioru tusz lub ćwierci tusz, określając liczbę tusz lub ćwierci stanowiących jedną partię dla danego zakładu dokonującego rozbioru;
- b) w trakcie dalszego rozbioru lub mielenia mięsa, określając liczbę tusz lub ćwierci, których mięso stanowi jedną partię dla danego zakładu dokonującego rozbioru lub mielenia.

Wielkość grupy nie może w żadnym wypadku przekraczać jednodniowej produkcji.

2. W chwili ustanawiania partii, o których mowa w ust. 1, podmioty gospodarcze mają obowiązek zadbać o to, aby:

- a) w trakcie rozbioru tusz lub ćwierci tusz wszystkie tusze lub ćwierci tusz danej partii pochodziły od zwierząt urodzonych w tym samym państwie, hodowanych w tym samym państwie lub w tych samych państwach oraz poddanych ubojowi w tym samym państwie i w tej samej ubojni;
- b) w trakcie dalszego rozbioru mięs, w odniesieniu do wszystkich tusz pochodzących z mięs danej partii spełniono warunek, o którym mowa w lit. a), i aby wszystkie te tusze były rozebrane w tym samym zakładzie rozbioru;
- c) w trakcie mielenia mięso danej partii pochodziło od zwierząt poddanych ubojowi w tym samym państwie.

3. W drodze odstępstwa od zasady przeprowadzania uboju i rozbioru tusz w tej samej ubojni i tym samym zakładzie rozbioru, o której mowa w ust. 2 lit. b), w trakcie wytwarzania mięsa rozebranego podmioty gospodarcze są upoważnione do ustanawiania partii z mięsa pochodzącego od zwierząt poddanych ubojowi w nie więcej niż trzech różnych ubojniach i tusz rozebranych w nie więcej niż trzech różnych zakładach rozbioru.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. b), w trakcie wytwarzania mięsa drobnego podmioty gospodarcze są zobowiązane przy ustanawianiu partii do przestrzegania jedynie zasady przeprowadzania uboju w tym samym państwie.”;

3) w art. 5 skreśla się ust. 1;

4) po art. 5 dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Mięso drobne

1. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 2 lit. b) i c) oraz ust. 5 lit. a) ppkt i) i ii) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, podmioty gospodarcze i organizacje umieszczają na etykiecie znajdującej się na mięsie drobnym następujące informacje:

- a) nazwę państwa, w którym dokonuje się uboju zwierząt, z których uzyskano mięso drobne; na oznaczeniu musi znajdować się napis: »Miejsce uboju: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dokonuje się uboju)«;
- b) nazwę państwa, w którym wytwarza się mięso drobne, i numer licencji zakładu, w którym to mięso otrzymano; na oznaczeniu musi znajdować się napis: »Miejsce produkcji: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym wytwarza się mięso oraz numer licencji zakładu)«;

c) nazwy państw, w których urodziły się i były hodowane zwierzęta danej grupy; na oznaczeniu musi znajdować się napis: »Państwo, w którym urodziły się i były hodowane zwierzęta: (wykaz nazw państw, w których urodziły się i były hodowane zwierzęta)«.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) i c), jeżeli wszystkie zwierzęta danej grupy były urodzone, hodowane i poddane ubojowi w tym samym państwie, podmioty gospodarcze są upoważnione do używania napisu »Pochodzenie« wraz z nazwą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zwierzęta były urodzone, hodowane i poddane ubojowi.

Artykuł 5b

Paczkowane mięso rozebrane

W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, podmiot gospodarczy lub organizacja korzystająca z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia umieszcza na etykiecie znajdującej się na niepaczkowanym mięsie rozebranym następujące informacje określone w art. 13 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000:

a) nazwę państwa, w którym dokonano uboju zwierząt, wraz z numerem licencji ubojni lub, w razie potrzeby, dwóch lub trzech ubojni, w których zwierzęta danej grupy poddano ubojowi; na oznaczeniu musi znajdować się napis: »Miejsce (miejsca) dokonania uboju zwierząt danej grupy: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dokonano uboju (numer (-y)) licencji ubojni bądź dwóch lub trzech ubojni, w których dokonano uboju)«;

b) nazwę państwa, w którym dokonano rozbioru tusz, wraz z numerem licencji zakładu rozbioru bądź, w razie potrzeby, dwóch lub trzech zakładów rozbioru, w których dokonano rozbioru tusz; na oznaczeniu musi znajdować się napis: »Miejsce (miejsca) dokonania rozbioru mięsa danej partii: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dokonano rozbioru (numer (-y)) licencji zakładu lub dwóch lub trzech zakładów rozbioru)«.

Artykuł 5c

Niepaczkowane mięso rozebrane

1. W chwili wystawienia mięsa rozebranego do sprzedaży konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży, podmioty gospodarcze i organizacje mają obowiązek zadbać o to, aby w przypadku stosowania odstępstwa przewidzianego w art. 4 ust. 3 ustanowienie partii było zgodne z wymienionym ustępem w odniesieniu do każdego niepaczkowanego mięsa rozebranego wystawionego jednocześnie do sprzedaży.

2. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w punkcie sprzedaży konsumentowi końcowemu podmioty gospodarcze i organizacje umieszczają na niepaczkowanym mięsie rozebranym wystawionym do sprzedaży etykietę z nazwą państwa, w którym zwierzęta, z których pochodzi mięso, były urodzone, hodowane i poddane ubojowi, oraz nazwę państwa, w którym dokonano rozbioru tusz.

Mięso pochodzące od zwierząt urodzonych i/lub hodowanych i/lub poddanych ubojowi w różnych państwach jest wyraźnie od siebie oddzielone w chwili wystawienia ich do sprzedaży. W punkcie sprzedaży informacja umieszczana jest w pobliżu tego mięsa tak, aby konsument końcowy w łatwy sposób odróżnił mięsa o różnym pochodzeniu.

Podmiot gospodarczy rejestruje numery licencji ubojni zwierząt i zakładów rozbioru tusz w przypadku niepaczkowa-

nego mięsa rozebranego wystawianego razem do codziennej sprzedaży zgodnie z datą sprzedaży. Podmiot gospodarczy udziela tych informacji na prośbę konsumenta.

3. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi i pod warunkiem że spełniono wszystkie warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, wielkość grupy może przekraczać jednodniową produkcję w przypadku niepaczkowanego rozebranego mięsa wołowego przeznaczonego do sprzedaży konsumentowi końcowemu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji